Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL.CV. № 21 SATURDAY, JANUARY 31 1998 PARSIPPANY and NEW YORK CENTS 75 -ЦЕНТІВ ПАРСИППАНІ І НЮ ЙОРК СУБОТА, 31-го СІЧНЯ 1998 р. Ч. 21 РІК CV

СВІТОВИЙ БАНК НАДАСТЬ УКРАЇНІ 1 БЛН. ДОЛ.

Київ. — 28-го січня віцепрем'єр Сергій Тигипко сказав, що Світовий банк надасть Україні цього року понад один більйон долярів на підтримку ринкових реформ, повідомили засоби масової інформації.

Інформуючи про це на пресконференції, після повернення з Вашінгтону, де він провів переговори з представниками Світового банку, віцепрем'єр зазначив, що 650 млн. дол. піде на покриття державного дефіциту і понад 400 млн. дол. на інвестиційні цілі.

Минулого року Світовий банк затримав допомогу, бо Україна не дотрималася накладених умов. За словами С. Тигипка, цього року довір'я банку відновлено завдяки вчасному прийняттю Україною бюджету на 1998 рік і рішенню Президента зменшити дефіцит бюджету.

С. Тигипко сказав, що 650 млн. дол. підуть на проєкти реформування фінансового, агропромислового і урядового секторів, а також на сприяння малому підприємництву.

За словами віцепрем'єра, умови для розвитку підприємництва і реформування сільського господарства дотримано і десь на початку березня Україна дістане перші 250 млн. дол.

Закрито газету „Правда України"

Київ. — 28-го січня Міністерство Інформації України закрило газету „Правда України", повідомив міністер інформації Зиновій Кулик.

Як відомо, до 1991 року російськомовна „Правда України" була ведучою газетою Комуністичної Партії України. А останнім часом на її сторінках з'являлися інтерв'ю з колишнім прем'єром Павлом Лазаренком, в яких він гостро критикував Президента Леоніда Кучму і його Уряд.

З. Кулик заперечив політичні мотиви закриття газети. За його словами, „Правду України" зареєстровано в липні минулого року як спільне українсько-антигуанське підприємство, 76 відс. якого належало антигуанській стороні і 34 відс. українській. Міністерство Юстиції і Генеральна прокуратура, сказав він, прийшли до висновку, що реєстрація була незаконна.

Перший заступник головного редактора газети Володимир Малахов сказав, що „Правда України" буде судити Міністерство Інформації, яке заборонило газету два місяці до парляментарних виборів. Він звинувачив міністерство у порушенні закону, згідно з яким, рішення про закриття газети приймає суд або редакція.

Україна діставатиме щороку 20 блн. кубометрів туркменського ґазу

Ашгабад, Туркменістан. — 29-го січня президенти Туркменістану і України підписали домовлення про доставу в Україну щорічно 20 блн. кубометрів природного газу, повідомили засоби масової інформації. Угода діятиме до 2005 року.

Однак двом сторонам ще треба домовитися про ціни і шляхи транспортування цієї сировини. Президент Туркменістану Сапармурат Ніязов і Леонід Кучма, який перебував в країні з візитом, надіслали спільного листа президентові Росії Борисові Єльцинові, в якому попросили російського лідера взяти до уваги існуючі домовлення в СНД і дозволити транспортувати газ по російських газопроводах.

Л. Кучма має обговорити це питання під час зустрічі з Б. Єльцином під Москвою 30-31-го січня.

За словами С. Ніязова, Росії будуть запропоновані ті самі ціни, які Україна платить за транзит російського ґазу через свою територію.

Міністер енергетики Туркменістану Батир Сарджієв сказав, що багато компаній висловили зацікавлення бути посередниками у продажі туркменського ґазу Україні. Достава цього газу в Україну була перервана в березні минулого року, з зв'язку із суперечкою у туркменсько-російському підприємстві „Туркменросгаз". Переговори між Ашгабадом і Москвою щодо достав туркменського ґазу тривають.

Туркменістан, залежний від газопроводів російської газової монополії „Газпром", плянує побудувати нові газопроводи, щоб вийти на західний і азійський ринки.

Україна протестує з приводу затримки літака в Греції

Київ. — 29-го січня Міністерство Внутрішніх Справ України надіслало Греції ноту протесту у зв'язку із затриманням в Сальоніках українського пасажирського літака, повідомило агентство Ройтерс.

Боїнг 737, який належить українській приватній авіякомпанії „Аеросвіт", конфісковано для того, щоб компенсувати родичів пасажирів, які загинули в грудні у катастрофі українського літака Як-42 біля гори Олімп.

У заяві протесту МЗС України сказано, що затримання літака не відповідає прийнятим у світі нормам. Воно здійснене не зважаючи на те, що розслідування катастрофи, в якій загинуло 69 осіб, ще не закінчено, підкреслено в ноті. Грецькі слідчі не зробили жодних висновків, а принципи компенсації не узгоджені.

Боїнг 737 затримано 28-го січня в той час, як він готувався до відлету до Києва. Грецькі власті заявили, що триматимуть літак доти, доки „Аеросвіт" не виплатить компенсацію у сумі 140,000 дол.

Грецька поліція пояснила, що літак цей затримано тому, що він є єдиною власністю українсь-

(Закінчення на стор. 3)

П. Лазаренка запрошують до прокуратури за допомогою преси

Київ(Р.Р.). — У четвер, 29-го січня, в газеті „Факти" надруковано інформацію такого змісту:

„У зв'язку з ігноруванням народним депутатом України Павлом Лазаренком неодноразових викликів в Генеральну прокуратуру для подання свідчень і у зв'язку з його постійними роз'їздами по країні, пресовий центр Генеральної прокуратури України змушений повідомити через засоби масової інформації Лазаренкові П. І. вимогу слідчого Генеральної прокуратури України про необхідність його появи 4-го лютого цього року до слідчого, згідно з повісткою, яка є в Секретаріяті Верховної Ради України".

Це повідомлення передано редакції „Фактів" з Генеральної прокуратури. Газета інформує, що в Генеральній прокуратурі є кілька кримінальних справ, у розкритті яких могли б допомогти свідчення колишнього прем'єр-міністра, депутата Верховної Ради Павла Лазаренка.

Справи стосуються випадків розкрадання державного майна в особливо великих розмірах керівниками агрономічної фірми „Наукова" Дніпропетровської области, якій з дозволу колишнього прем'єра П. Лазаренка надано 10,970,000 дол. за рахунок держави; зловживання владою членами кабінету Міністрів України при виділенні грошей на ремонт дачі, у якій мешкає родина П. Лазаренка; незаконного відкриття валютних рахунків у закордонних банках на ім'я П. Лазаренка; перевищення уповноважень керівниками корпорації „Єдині енергетичні системи України" при отриманні та використанні гуманітарної допомоги для України; розкрадання державного майна урядовими особами при закупівлі закордонних збірних будинків для бази відпочинку Кабінету Міністрів.

МВФ відпустив для України 49 млн. дол.

Вашінгтон. — 28-го січня Міжнародний валютний фонд схвалив виплату для України 49 млн. дол., які є частиною позички на суму 540 млн. дол., повідомили засоби масової інформації.

Представник МВФ сказав, що рішення своє установа зробила на звичайному засіданні. Україна дістане гроші найближчими днями.

Минулого тижня у Вашінгтоні віцепрем'єр Сергій Тигипко мав переговори з представниками МВФ. Він висловив надію, що на початку квітня обидві сотони почнуть обговорювати надання Україні довготермінової багатобільйонової позички. Переговори у цій справі були перервані у зв'язку з тим, що Україна не виконала всіх вимог МВФ.

За словами С. Тигипка, цього року реформи в Україні йдуть краще. Зокрема прийнято вчасно бюджет на 1998 рік і знижено його дефіцит.

Відбудеться бенефіс журналу „Світо-Вид"

Ню Йорк. — Тут в приміщеннях Українського Інституту Америки, 2 схід 79-та вул., заходами тогож УІА і Нюйоркської Групи відбудеться в суботу, 7-го лютого, бенефіс на корисць журналу „Світо-Вид", в якому візьмуть участь видатні мистці.

Як відомо, цей літературно-мистецький журнал появляється від 1989 року і був першим, що зумів поєднати українських літераторів діяспори і України та існує завдяки співпраці Нюйоркської Групи і Спілки Письменників України.

У плянованій на день 7-го лютого імпрезі дали згоду взяти участь визначні музичні і мистецькі сили, з них деякі українська публіка буде мати нагоду почути вперше. Поруч із широковідомим піяністом Миколою Суком виступить польська віолончелістка Ванда Гловацька, які спільно виконають сонату Бетовена оп. 5, ч. 1. В музичній частині виступить відома вже добре українській публіці Олександра Грабова, солістка Львівської опери, який акомпанюватиме Інна Лейтуш.

У театральній частині побачимо Григорія Гладія, режисера, актора театру та кіно, що від 1990 року перебуває в Монтреалі, де він грає в театрах, навчає театрального мистецтва і працює також у телевізії та фільмах. Він почав свою театральну кар'єру в Молодому Театрі в Києві, а в 1960 році визначився у славному театрі Єжи Гротовського. Літом цього року він у Швайцарії провадив майстерню, присвячену творам Миколи Гоголя. Як режисер п'єси Гарольда Пінтера „Поворот" в Монтреалі у 1992 році Г. Гладій здобув для театру нагороду критиків. На бенефісі Г. Гладій покаже виїмки з п'єс Достоєвського у своєму виконанні.

Вкінці Мистецький Театр Ню Йорку під керівництвом Анатоля Фурманчука покаже виїмки із „Ромео і Джульєтти" у виконанні двох американських акторів — Стася Классена і Кристофера Картмілла. А. Фурманчук приїхав до ЗСА перед трьома роками і проживає в Ню Йорку, навчає в театральній студії Говард і став основником Мистецького Театру Ню Йорку, що має міжнародний характер та акторів різної національности, включно з акторами з України. В Києві А. Фурманчук був мистецьким керівником Театру Юного Глядача, де славною стала його постановка „Метаморфози" на підставі п'єс Бекетта і Йонеско.

Заплянований бенефіс на журнал „Світо-Вид" включає також коктейл, музику та буфет, і розпочнеться о год. 7:30 вечора. Вступ — 50 дол., для сеніорів та студентів 30 дол. Квитки можна замовляти, телефонуючи на число (718)601-5197.

М. Олбрайт перестерігає Ірак

Париж. — Минулого четверга, 29-го січня, Меделин Олбрайт, секретар Державного департаменту ЗСА, зазначила — час іракському президентові Саддамові Гуссейнові зрозуміти, що „ми майже вичерпали всі дипломатичні можливості і час фундаментального рішення наближається дуже швидким темпом".

Після зустрічі з Губертом Ведріном, французьким міністром закордонних справ, М. Олбрайт на спільній пресовій конференції підтвердила, що Франція дальше віддає перевагу дипломатичному полагодженню іракської кризи, однак бачить, що терпеливість міжнародної спільноти вичерпується. Американські дипломати кажуть, що М. Олбрайт і Г. Ведрін у своїх заввагах дали до зрозуміння С. Гуссейнові, що тепер є час на те, щоб дозволити інспекторам Організації Об'єднаних Націй мати доступ до всіх можливих і підозрілих складів переховання зброї масового знищення.

М. Олбрайт приїхала до Европи, щоб повідомити міністрів закордонних справ Франції та Росії про те, що ЗСА хочуть мати від Ради безпеки ООН спільне рішення-вимогу, про негайну згоду Іраку виконати попередні рішення цієї установи — вільного доступу до підозрілих схованок зброї. Однак, якщо такі остороги не дадуть бажаних наслідків, то ЗСА і Британія готові вжити військових заходів, подобається це Парижеві і Москві, чи ні.

Осінню минулого року Франція гостро виступала проти застосування військової сили, одначе з постійною непокірністю Іраку змінила дещо свою наставу.

Натомість полагодити цю справу з Росією позитивно покищо не вдається. Її міністер закордонних справ Євгеній Примаков, який тепер окремо веде переговори з Іраком і не погоджується на застосування військової сили, як звичайно не дає ясної відповіді щодо свого становища. А на думку М. Олбрайт таке маневрування може дати С. Гуссейнові привід до помилкових висновків і тоді ЗСА і Британія будуть змушені таки ужити військову силу.

Г. Зюганов звинувачує НАТО

Страсбург, Франція. — Виступаючи на пресовій конференції у страсбурському Палаці Европи, лідер Комуністичної партії Російської Федерації Геннадій Зюганов сказав, що поширення НАТО на схід є „великою загрозою не лише для Росії, але й для европейського континенту в цілому".

Трактуючи проєкт поширення НАТО за рахунок східньоевропейських країн як „недалекозору політику", Г. Зюганов намагався переконати, нібито „европейці послушно плентаються услід З'єднаним Стейтам Америки, які дістають величезний ринок зброї і мільйони додаткових місць праці, тим же часом Европа не дістає нічого, крім хворої голови і дестабілізації".

Щодо бажання незалежних народів, яким пощастило визволитися з-під московського гніту, запевнити свою безпеку тісним співробітництвом з Північно-атлянтійським оборонним союзом, то Г. Зюганов назвав це законне бажання „авантюрою".

Г. Зюганов розповів, що був членом російської делегації на сесії Парляментарної асамблеї Ради Европи, а відтак має намір відвідати Брюссель, щоб зустрітися з генеральним секретарем НАТО Гавіє Соляною і „ознайомити його з настановою загальноросійського патріотичного руху".

ФОРД, ОДНЕ З НАЙБІЛЬШИХ американських автомобільних підприємств позвітувало у вівторок, 27-го січня, що його заробітки в останньому кварталі минулого 1997 року збільшились на 49 відсотків. Ця вістка була ще й тим приємною, що перебільшила навіть припущення аналітиків, що в свою чергу негайно піднесло вартість цінних паперів згаданого виробництва на біржі. Частиною цього надзвичайного зиску були також і результати деяких заходів зроблених виробництвом Форда — зменшення видатків виробництва, оновлення процесу виробництва та спрощення плянів автомобілів. Крім того, значно збільшився продаж спортово-практичних автомобілів, а все разом і дало такі корисні прибутки.

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ПОГРАБОВАНО ПОЛЬСЬКОГО ДИПЛОМАТА

ЛЬВІВ. — У місті на вулиці Глибокій побито і пограбовано консула торговельного відділу генерального консуляту Польщі в Україні 39-річного Яцека Геральда. Потерпілий перебуває в лікарні в Перемишлі. За словами генерального консула Пйотра Коновроцького, здоров'я торговельного консула викликає занепокоєння. Шестеро невідомих напали на нього біля будинку, де консул мешкає, коли він вийшов з дому. Збивши консула з ніг і надававши тумаків, напасники відібрали ключі від бюра, помешкання, документи і ключі від службового автомобіля „Вольво". На думку генерального консуляту Польщі, напад має політичний характер. Українські правозахисні органи вважають, що це виключно кримінальний напад і що напасників цікавив автомобіль „Вольво" найновішої моделі, яким користувався Я. Геральд. Та й сам потерпілий засвідчив, що напасники, перемовляючись між собою, кілька разів повторювали слово „ключі". Авто вони вкрасти не встигли, оскільки побитий все ж зміг піднятися, вийти на вулицю і покликати на допомогу. Після цього злочинці розбіглися. Львівська міліція пообіцяла докласти всіх зусиль для розкриття злочину. Та цю справу ще не розкрили, як з Польщі надійшла чергова нота. Керівники Польщі вимагають пояснень у зв'язку з інцидентом на кордоні. Представники Львівського управління боротьби зі злочинністю начебто побили п'ятьох водіїв польських автомобілів, яких найняв український підприємець для перевезення з Польщі в Україну продуктів харчування. Львівські правоохоронці звинувачують поляків у контрабанді, а польський консул звинувачує українську сторону в порушенні 6-ої статті консульської конвенції.

ПОРАНЕНО ЖУРНАЛІСТА

КИЇВ. — Тут, на бульварі Лесі Українки, 19, у вівторок, 27-го січня, о 9-ій годині вечора знайдено з ножовими пораненнями в груди, живіт та з травмою черепа 28-річного ведучого телевізійної програми „Соняшники" каналу „Інтер" Дмитра Литвиненка. За деякими свідченнями, троє невідомих напали на журналіста біля будинку, де він мешкає, ще 26-го січня. Його розважальна програма виходить у вівторки і п'ятниці від 7-ої до 8-ої години ранку. Вона не має політичного забарвлення. Отож серед версій про пограбування та хуліганство, не виключається і можлива помста за ненадану рекламну послугу. Раніше Д. Литвиненко був директором одеської радіостанції „Просто Радіо", яку заснував п'ять років тому. Півроку тому він вирішив, що здатний на більше, і в Києві йому пообіцяли надати простір для творчости. Литвиненко перебуває в лікарні у важкому стані.

В. ПУСТОВОЙТЕНКА ЗУСТРІЧАЛИ СТРАЙКАМИ

КИЇВ. — Газети „Факти" та „Голос України" надрукували інформацію про дводенну поїздку прем'єр-міністра України Валерія Пустовойтенка по Херсонській області та Автономній Республіці Крим, де відбулося виїзне засідання Кабінету Міністрів України. Українських урядовців всюди зустрічали страйками та пікетами. В Херсоні на вулиці вийшли тисячі вчителів, які вимагали погасити заборгованість із зарплатні. З такими ж вимогами зустріли В. Пустовойтенка в Теодосії та Симферополі. Біля будинку Ради Міністрів Автономної Республіки Крим зібралося майже 1,500 людей, серед яких педагоги, медики, вояки, пенсіонери та члени Комуністичної Партії. В. Пустовойтенко вийшов на площу і звернувся до учасників акції через мегафон. Він пояснив ріст заборгованости вчителям і лікарям тим, що протягом чотирьох років керівники Криму вели самостійну політику в господарській діяльності. В результаті цього у 1997 році у Криму був найбільший в Україні спад виробництва. Сьогодні Уряд України робить усе можливе для ліквідації заборгованости. Саме цим проблемам присвячене це засідання Кабінету Міністрів України, запевнив прем'єр-міністер.

РАДІОАКТИВНИЙ ВАНТАЖ ПОЇДЕ НАЗАД

ІЛЛІЧІВСЬКЕ, ОДЕСЬКА ОБЛАСТЬ. — В Іллічівському морському порті екологічна інспекція затримала 40-тонний контейнер, що прибув з Об'єднаних Арабських Еміратів. У супровідних документах значилося, що в контейнері — комп'ютерна техніка. Контролери ж виявили там пачки з радіоактивними ґазовими лямпами. Лябораторія Українського морського екологічного центру встановила, що лямпи випромінюють від 800 до 1,100 мікрорентгенів на годину, що є потенційно небезпечним для здоров'я людей. Фахівці вважають, що крапельні сітки лямп виготовлено з радіоактивних залишків. В Одеському обласному штабі Громадської оборони та надзвичайних ситуацій повідомили, що, за вказівкою головного лікаря центральної санітарно-епідемічної станції на водному транспорті, радіоактивні лямпи необхідно повернути відправникові в ОАЕ, замість того, щоб закопувати в землю на території України.

У СВІТІ

РАНКОМ У СЕРЕДУ, 28-ГО СІЧНЯ, три европейські повітроплавці піднялися вгору бальоном з Шато-д-Окс у Швайцарії, щоб спробувати беззупинно пролетіти в повітрі довкруги світу. Тричленна група під керівництвом швайцарського психіятра 39-річного Бертранда Пікарда, серед рідних якого можна найти чисельних дослідників, включає також бельгійського пілота Вім Верстратена та британського інженера Ендрю Елсона. Їхній повітряний бальон височиною 177 стіп, який порушується комбінацією гарячого повітря та гелію, буля спрямована в сторону Монте Карльо, звідтіль понад Середземне море до Італії та далі до Греції поки піднесуться у реактивну повітряну течію.

В АМЕРИЦІ

КЕРІВНИЦТВО АМЕРИКАНСЬКИХ шпигунських агенцій в середу, 28-го січня, звітувало перед Сенатською комісією для справ розвідки, що хоча світ кишить від всякого роду зброї, то самі ЗСА є відносно безпечними від загрози війни. Америка готова на конфронтації зі загрозами втіленими у таких особистостях, як іракський Саддам Гуссейн, і можливістю небезпеки зі сторони розповсюдження ядерної, хемічної чи біологічної зброї масового знищення. Одначе небезпека конкретного ядерного нападу чи будь-якої іншої широко-масштабної загрози існуванню нашої країни є мінімальною, заявила Филлис Оклі, асистент секретаря Державного департаменту для справ розвідки і дослідів.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280 Parsippany, N.J.07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510. UNA Fax: (973) 292-0900

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли.

Головний редактор: Зенон Снилик

Periodicals postage paid at Jersey City, NJ 07302 and additional mailing offices.

Велика сила віри й любови

Минулої неділі Папа Іван Павло II закінчив свою візиту на Кубі. Ця візита стала не тільки визначною подією в житті все ще формально комуністичної Куби, а й віхою на шляху перемін у ставленні до неї від міжнародної спільноти. За п'ять днів відвідин Куби Папа зробив те, для чого потрібно було б ще немало часу дипломатам найвищої кваліфікації. Появилися надії, що до табору світової демократії долучиться ще один з останніх комуністичних реліктів, щоб, оновившись, стати цивілізованою, гуманною, правною державою. І немає суніву, що гасло Папи про те, що Куба повинна покінчити з ізоляцією і відкритися світові, а той відповідно має зблизитися з нею, стане недалекою дійсністю.

Свій шлях до рішучого поборювання комунізму Іван Павло II розпочав з візити до Польщі у 1979 році. Зрештою, й Куба почала свій шлях повернення не сьогодні. Не випадково вже від 1992 року офіційна Куба, зрезигнувавши з доктрини атеїзму, не поборює, як це було, католицької віри, а під час Служби Божої на площі Революції у Гавані разом з сотнями тисяч вірних християн була й ціла родина Фіделя Кастро, всі члени кубинського уряду та керівники комуністичної партії; не випадково також кубинська влада подбала про те, щоб візита Папи була якнайширше висвітлена на телевізії, радіо, в інших засобах масової інформації. Звичайно, комуністичну владу не могло не турбувати те, що величезна кількість людей на Кубі в ці дні почує давно призабуті слова — слова протилежні тим, що їх десятиліттями комуністичної диктатури вбивала в свідомість кубинців офіційна марксистська пропаганда; слова про свободу, любов, елементарні права людини. Але цього разу комуністи поступилися амбіціями.

Як відомо, у в'язницях Куби сьогодні перебуває від 500 до 700 політичних в'язнів. Одним з найважливіших результатів історичної місії Івана Павла II на Кубу та його зустрічі з Фіделем Кастро стала обіцянка комуністичної влади розглянути прохання Папи про амнестію для ув'язнених опонентів комуністичного режиму. Беручи під увагу авторитет Папи та гуманітарний характер прохання, представники комуністичної влади, за словами прес-аташе Ватикану Жоакіна Наварро-Вальса, поставилися до цього з великою увагою. А те, що про це йшла мова в палаці, який є символом кубинської революції, значить чимало.

Як і після згаданої подорожі Папи до Польщі, після його візити на Кубу світ (насамперед, кубинці) може сподіватися великих перемін до кращого. Іван Павло II, однак, сказав, що повернення Куби не буде таким легким, як може здаватися. "Будемо переживати справді революційні часи в міру того, як наближаємося до третього тисячоліття християнства, — зазначив Папа. — Ідеологічні та економічні системи, що приходили одна за другою протягом останніх двох століть, поставили до ранги канону метод боротьби, бо в їх програмах вже закладені зерна протистояння і знищення". Деякі з тих систем, наголосив Папа, прагнули звести релігію до розряду приватних справ, хотіли позбавити її будь-якого впливу на суспільне життя, але "кожна людина має право до вільного визнавання віри", а сучасна держава "не може створити з атеїзму державну релігію і один з політичних фундаментів". Як підкреслили пресові агентства, Папа мав тут на увазі власне комунізм.

Засуджуючи комунізм як людиноненависницьку ідеологію, Папа Іван Павло II водночас осудив дикий капіталізм, що, опертий на засадах новітнього лібералізму, прагне підпорядкувати як окрему людину, так і розвиток суспільств "сліпим силам ринку". У зв'язку з цим Папа наголосив, що ми є свідками того, як одні невиправдано безсоромно збагачуються коштом збіднення значно більшої кількости людей, і далі багаті стають все багатшими, а бідні все біднішими.

Колишня совєтська пропаганда представляла Церкву "вірним слугою експлуататорів та міжнародного імперіялізму". Тепер, коли післякомуністичним народам все більше розкриваються очі на світ, люди все більше переконуються в облудності компропаганди, і візити, як останньо папська до комуністичної Куби, стають все міцнішою опорою для християн у їх прозріванні та самоутвердженні після печерної комтоталітарної доби. "Папа змінить все!" — збуджено говорили люди на вулицях Гавани. А на площі Революції скандували сотнями тисяч голосів велике слово: "Сво-бо-да!".

Анатолій Гороховський

КРИЗА У БІЛОМУ ДОМІ

В ці зимові дні Вашінгтон перебуває в обіймах лютого буревію. На думку американців, перший удар його вже минув, сьогодні президент Билл Клінтон та інші учасники скандалу, який спалахнув у Білому Домі, опинилися в тихій зоні, однак це затишшя короткочасне, воно віщує бурю. Всі знають, що вона неминуче прийде і тому готуються до зустрічі з нею.

Що ж сталося в столиці, до якої тепер прикута увага не тільки американців, але й цілого світу? Це і зрозуміло, адже вирішується доля людини, яка не тільки провадить справами у Білому Домі, а вважається лідером, який має вплив на події, що відбуваються далеко за межами З'єднаних Стейтів Америки.

В останні роки Клінтонові адресовано кілька звинувачень в тому, що він, використовуючи своє службове становище, схиляв жінок до задоволення своїх сексуальних потреб. Не будемо перегортати всіх сторінок цієї, м'яко кажучи, не дуже гарної історії, зупинимося лише на двох з них, тобто на тих, які в даний час знаходяться в центрі уваги громадськости.

Пола Джовнс обвинуватила Билла Клінтона в тому, що він, в час перебування на посту губернатора стейту Арканзо, запросив її до готелю і схиляв її до статевих стосунків. Ця жінка вимагає від Президента, щоб він виплатив 2 млн. дол. за скоєну моральну шкоду та вибачився перед нею.

Згідно з існуючим в Америці положенням, Президент, як і кожний американець, змушений дати пояснення з приводу висунутих проти нього звинувачень. В будинку свого адвоката протягом шести годин в присутності Поли Джовнс Клінтон відповідав на запитання її адвокатів. Якщо Клінтон мріяв увійти в історію, то його мрія здійснилася. Насправді він увійде в історію, як перший президент ЗСА, який офіційно виступав в ролі звинувачуваного і, як належить, склав присягу говорити правду і тільки правду.

Справедлива система

— Я відчуваю незвичайну гордість за нашу юридичну систему, яка визнає просту жінку з Арканзо рівною із самим президентом, — із задоволенням сказала Пола Джовнс. Громадський суд у цій справі призначено на 27-го травня в місті Літл Рок. Відповіді президента Клінтона були записані на магнітофонну плівку, яка надійно зберігається до того моменту, коли виникне потреба на судовому процесі.

Не встигли вгомонитися пристрасті з приводу позиву Джовнс, як у Білому Домі вибухнула нова секс-бомба, цього разу ще більшої потужности, ніж попередня. І враз всі засоби масової інформації зосередили свою увагу саме на цьому скандалі. Знову йдеться про сексуальні зазіхання збоку Президента. Цього разу в фокусі подій опинилася 24-літня Моніка Левінскі, яка деякий час працювала в Білому Домі. Моніка народилася в родині лікаря, рано проявила свої здібності, однокласники були впевнені в тому, що її ім'я прикрасить в майбутньому якусь велику вивіску, наприклад, театру. В коледжі вона політикою не займалася, вивчала психологію. На стажування до Білого Дому потрапила незвичайним шляхом. В сім'ї були гроші і зв'язки з людьми, близькими до президентського оточення. Це й відкрило їй дорогу до Вашінгтону. Незабаром Моніка подружилася з особистою секретаркою Президента. Через дякий час М. Левінскі перевели на працю до Пентагону і там вона продовжувала одержувати пачки, які їй посилала згадана вище секретарка. Читачам неважко догадатися, що справжнім відправником був Президент.

Отож, чергова скандальна історія для Президента пов'язана саме з цією жінкою, яка, за свідченням преси, приглянулася йому. Як доказ тому — документальні фільми, що зафіксували 6-го листопада 1996 року урочистості з нагоди перемоги Клінтона у президентських виборах. На них зображений Президент в той момент, коли він підходить до Моніки і міцно обнімає її. Цей епізод багаторазово показували всі телевізійні мережі Америки.

Крім того, в цій справі фігурують ще ряд доказів. Стверджується, що Моніка неодноразово пізно увечері приходила у Білий Дім і реєструвалася під вигаданим прізвищем. Свідки підтверджують, що Левінскі отримувала подарунки від Президента. Вона теж не залишалася в боргу.

Принагідно відзначити, що американська телевізія і преса грають в цій скандальній історії першу скрипку. Який канал я б не вмикав в ці дні, всюди йшлося про черговий аморальний вчинок Президента. Виступають коментатори, адвокати, журналісти, репортери беруть інтерв'ю у людей безпосередньо на вулицях, в крамницях, мешканнях, різними джерелами ведеться активне опитування населення. Їх висновки свідчать найперше про те, що авторитет Президента впав. 48 відсотків американців вважають, що у Президента був романс з Монікою, 60 відсотків опитуваних не заперечують проти того, щоб Президент мав позашлюбні відносини, а 76 відсотків засуджують його за те, що він схиляв Моніку до подання брехливих свідчень.

Нова приятелька

А тепер настав час докладніше розповісти, як виникла ця неприємна історія. Моніка Левінскі, працюючи у Білому Домі, познайомилася з Ліндою Тріпп, яка була зла на Президента і шукала можливости йому „віддячити". Якось Моніка поділилася з новою подругою про свої таємні взаємини з господарем Білого Дому. Вона визнала, що мала сексуальні стосунки з Президентом, що у неї був з ним секс і що він наказав їй про все це мовчати. Невідомо, чи вона нахвалялася, чи говорила правду. Проте почуте зацікавило Лінду і вона вирішила скористатися нагодою, аби досадити Президентові. З цією метою вона запросила Моніку до бари і всю розмову, яка стосувалася взаємин молодої дівчини з Президентом, непомітно записала на плівку.

Знаючи про те, що незалежний прокуратор Кенет Старр займається розслідуванням справи Войтвотер в Арканзо, Лінда прийшла до нього і запропонувала касету, на якій записано розмову з Монікою. Прокуратор негайно зайнявся цією справою.

Коли адвокати П. Джовнс питали Моніку про її відносини з Президентом, вона під присягою все заперечувала. Президент також сказав, що у нього не було ніяких зв'язків з Левінскі. Це саме він повторив 27-го січня, його заяву оприлюднили всі засоби масової інформації.

На жаль, це не єдиний випадок в біографії Клінтона. Згадаймо першу передвиборчу кампанію. Саме тоді губернатора стейту Арканзо, який виставив свою кандидатуру на пост президента, було звинувачено в сексуальних зв'язках з Дженіфер Флаверс. Це енергійна запопадлива жінка ледве не втопила кандидата.

— Так, я була коханкою Клінтона впродовж 12 років, — відверто сказала вона.

Вся країна, Білий Дім в очікуванні того, що скаже Моніка Левінскі прокураторові Старрові.

На мою думку, за всім цим стоять політичні сили, які сповнені рішучости виловити рибу в каламутній воді. Мине небагато часу, почнуться нові президентські вибори і тоді республіканці скористаються цією козирною картою, сподіваючись з її допомогою стати господарем Білого Дому. А тепер вони мовчать, керуються правилом: якщо противник заповідає собі шкоду, то не треба йому заважати.

Та повернемось до подій сьогодення. Клінтона звинувачують, поперше, в тому, що він під присягою дав неправдиві свідчення, і подруге, що він застосовував тиск на Моніку, щоб вона не підтвердила їхні сексуальні стосунки. Якщо ці звинувачення будуть доведені, то це дасть Конгресові право започаткувати оскарження (імпічмент).

Отже, обставини тепер не на користь Президента. Колишній шеф персоналу Білого Дому Леон Панетта заявив: те, що діється тепер, це ганьба для Демократичної партії. Якщо звинувачення не є безгрунтовними, то було б краще, щоб віцепрезидент Гор став президентом саме тепер. А між тим, Ґор при зустрічі з журналістами заявив, що Президент відкидає всі звинувачення і він йому вірить.

Прислухаймось зараз до думки пересічного американця, адже голос народу — то голос Божий. Так ось, він вважає, що основний час урядової особи належить йому, адже саме для народу обирають президентів. А якщо президент займається любов'ю, то менше часу і енергії залишається для виконання державних справ. Якщо президент забавляється дівчатами з персоналу Білого Дому, то він опускає щось важливе,

(Закінчення на стор. 3)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про ціну громадської праці

Як далеко сягає моя пам'ять, пригадую, що в нашій громаді, а вже особливо в моїй родині, про громадську добровільну працю говорилося завжди з гордістю. Громадська праця — це була немов „візитівка" спавжнього патріотизму, з якою можна було мати почуття добре виконаного обов'язку у відношенні до своєї батьківщини.

Розуміється, громадської праці ніколи не бракувало і не бракувало тих, що могли і хотіли її виконувати добровільно, часто ще й докладаючи до неї зі своїх власних фондів, гроша чи іншого роду допомогу.

Так воно було „колись", і так залишилося в часі Другої світової війни, а вже, зокрема, після її закінчення. В період життя великої кількости нашої спільноти в переселенчих таборах, в очікуванні на виїзд за океан, безкориста громадська праця давала ще особливе вдоволення, бо заповнювала примусову бездількість. Отже, громадське життя процвітало на усіх відтинах і кожен був готовий причинитися до нього в цій ділянці, що йому найбільше була до вподоби.

Не багато змінилося також після нашого переїзду до далеких країн чи навіть для тих, які рішили, чи були змушені, залишитися в Європі. Наші організації росли, як гриби по дощі, і хоча початок життя на нових місцях поселення не був встелений рожами і більшості з переселенців треба було братися до незвичної заробітної праці та ще й в чужому середовищі та чужою мовою, ні одна із українських громадських установ не могла скаржитися на брак рук до праці чи охоти спіряти розвиткові нашого українського життя. Розуміється, нікому навіть не приходило на думку вимагати за це окремої платні. Тільки тут і там примушені були її побирати поодинокі урядовці, що виконували кожного дня канцелярійну роботу, але це були одиниці і знаємо, як деяким з них було з того приводу ніяково і соромно.

Отже, німб гордости з громадської праці перенесли ми зі собою на інший континент, завваживши, однак, при тому, серед нового сусідства, скільки із громадян ЗСА чи Канади виконує поруч професійної праці добровільну, звичайно гуманітарну, помагаючи бідним втікачам чи хворим.

Значить, ми не мали поганого прикладу і могли з гордістю пояснювати, що і ми маємо жіночі, молодечі, допомогові організації, поруч політичних чи професійних, де „заробляємо" собі на добре ім'я, на громадську виробленість і на „дякую", а часом навіть і без нього.

Питання грошової заплати за добровільну громадську працю виринуло щойно після радісних серпневих днів 1991 року. Ніколи не забуду того моменту, коли один із перших молодих гостей з України, якого ми тут вітали з такою радістю і теплотою, поставив мені як зовсім зрозуміле питання, скільки мені платять місячно за те, що працюю на провідному місці в пластовій організації. Мене, як і усіх моїх тодішніх пластових друзів, це дуже заскочило, тим більше, що питався новоспечений пластовий провідник з України. Я старалася йому вияснити, що не лише в мене, але в цілої родини таке поняття, як заплата за громадську працю, ніхто не знав. Пригадала діда, що не брав заплати за свою адвокатську працю, коли боронив українських політичних в'язнів, пригадала маму, що роками редагувала жіночий журнал, не дістаючи за це ані цента, і покликалася на своїх 50 років в Пласті. І запевнила його, що таких родин у нас було багато.

Але після того першого „шоку" не лише я, а ми всі, тут живучі, так старші, як і молодші, переконалися, що метеріялізм, хоча він в'яжеться із „буржуазною" настановою, зовсім не затерся в роках комуністичного панування. Яким способом і чому він так прийнявся у нашому чесному, релігійному народі, важко зрозуміти. Одне, однак, певне, що він процвітає цілою силою в теперішніх обставинах. Ось саме недавно розповіли нам про приклад такого матеріялізму серед молодого покоління. Наші місцеві громадські активістки самі з молодого покоління ніяк не могли надивуватися, коли із однолітоk з України зажадав для себе солону заплату за невелику писемну прислугу для загальної, тепер дуже актуальної справи.

Значить, ціна громадської праці дуже і дуже змінилася. А може ми надто ідеалістично думали?

О-КА

Ася Гумецька

Правописна конференція у Києві

II

До цих правил належать насамперед такі:

1. Іменники: родовий ж. р. на приголосний -и (радости, любови) родовий ч. р. -у (до Криму);

Одн. давальний ч. р. на -ові, -еві, -єві (батькові, тестеві, Сергієві) кличний (кобзарю!);

Множ. род. ч. р. (тато-таті-татів, а не „таті, тат" як у теперішньому правописі);

Прізвища типу Швець-Шевця (а не Швеця); Лесів-Лесева (а не Лесіва);

2. Прикметники: суфікс -ський (перемиський, рівенський);

3. Дієслова: наказовий спосіб (подивімся, а не подивимося);

4. Запозичення: загальне правило — фонетичний підхід до нових запозичень (латинське "h" — наше „г", а "g" — „ґ" правило дев'ятки (після д, з, ж, р, с, т, ц, ч, ш писати „и") — тепер поширене на власні імена;

написання -ія, -іє, -ію- (матеріяльний, авдієнція, тріюмф);

передання грецької „тети" нашим „т" (аритметика, Атени) (передання іншомовного "l" часом як тверде „л", а часом як м'яке „ль" не прийнялося у 1927 році і тепер викликає сумніви);

німецьке "еі" як „ай" (Гайне, Швайцарія) та дифтонги "au" та "ou", „ов" — це також не всіма підтримується (пава, кловн).

Найбільші розходження викликає написання іншомовних слів, однак вже тепер в українській пресі спостерігається частинне повернення до правил Харківського правопису, як показала на прикладах у своїй доповіді Лариса Масенко: -ія- у таких словах, як соціяльний діялог, рівною як Европа, а не Європа, не кажучи вже про таке написання, як „сучасности, любови, радости". Коментуючи це явище, Масенко каже: „В незалежній пресі і виданнях національно-демократичного спрямування формується третій, компромісовий варіянт правопису (...) що відображає загальну тенденцію наближення до правописних норм Харківського правопису 1927 р.".

Доповідачами на пленарному засіданні першого дня були: Світлана Єрмоленко (Київ), Дмитро Баранник (Дніпропетровське), Лариса Онишкевич (ЗСА), Лідія Коць-Григорчук (Львів) та Олександер Чередниченко (Київ). Перші два доповідачі висловлювалися більше за збереження існуючого правопису. Єрмоленко не радила звертатися до минулого, бо „правописна норма вже існує", її треба тільки трохи удосконалити, при чому мовний компроміс між сходом і заходом, на її думку, вже діє. Баранник обороняв необхідність зберегти дієприкметникові форми як означення і в субстантивізованій функції, особливо в науковій термінології, а також радив відмінювати односкладові прізвища типу Швець, Сон без змін (Швеця, Сона). Крім того, він нарікав на те, що „останнім часом тиражується непридобно тверде, супертверде „ч": човен звучить наближено до чшовен (очевидно, „суперм'яке" „ч", яке вже давно „тиражується" в українській під впливом російської, його не дратує). Лариса Онишкевич говорила на тему української мовної традиції, до якої необхідно повернутися у правописній практиці, при чому у сфері лексики варто зберегти різновиди, як синонімічні варіянти. При цьому вона уточнила поняття „традицій", як відмінного від нововтору „узвичаєність", тобто принципу „Бо ми так говоримо...", і вказала на посильне впровадження мовних „стандартів". Щодо Лідії Коць-Григорчук, то вона, „для уникнення хаосу" в правописній царині, пропонує вживати принципи історизму і системности, а не „традиції" чи „узвичаєности". Доповідь Чередниченка була присвячена темі іншомовних запозичень в сучасній термінології, зокрема комп'ютерній техніці та бізнесі. Він накреслив чотири різновиди: 1. Прямі лексичні запозичення (аудит, маркетинг, ноу-хау, принтер, сервер, файл), 2. Змішані утворення (клонування, кодування, програмування), 3. Структурні кальки (електронна пошта, персональний комп'ютер, супутникове телебачення), 4. Семантичні запозичення або кальки (меню, мишка, вірус, піратство).

Друга пленарна сесія, яка відбулася наступного дня, включала чотирьох доповідачів, при чому замість Олександра Тараненка, директора Інституту української мови НАН України, який на цю сесію не прийшов, виступив його співробітник Богдан Ажнюк. Доповідь Ажнюка п. з. „Правописні уроки діяспори" була досить критичною. Доповідач окреслив мовну ситуацію в діяспорі як „анархію", при чому зауважив, що Харківського правопису по суті ніхто точно не дотримується, бо його шанується більше як символічне протистояння проти совєтського панування в Україні. Вплив діяспори, яка „почуває за собою право на участь у загальноукраїнському мовотворенні" оцінив доповідач як „дестабілізуючий", проте він вважає, що „діяспора може стати основним посередником у справі іншомовних запозичень(...) особливо новітніх". Любов Мацько, завідувач катедри стилістики Київського Педагогічного Інституту, керівник мовної телевізійної програми (яку, до речі, ми включили в наш підручник „Юкрейніен лисенінг компрегеншен"), ознайомила присутніх з комплексною програмою, тобто „комплексними заходами щодо всебічного розвитку і функціонування української мови", яку підготувала Рада з питань мовної політики при Президентові України, згідно з постановою ч. 998 Кабінету Міністрів України 8-го вересня 1997 року. При тому вона згадала про новий проєкт закону про мову, який ця рада спершу розробила, але який не мав шансів бути затвердженим у Верховній Раді. Говорячи про загальний мовний стан у країні, Мацько нагадала наміри

(Закінчення на стор. 3)

Криза...

(Закінчення зі стор. 2)

яке стосується всіх. Голливудські зірки виконують певні ролі у фільмах, а після праці можуть веселитися, як їм забагнеться. Що ж стосується президента, то він не виконує ролі президента, а керує державою, є верховним головнокомандуючим, тому тут не до любовних розваг. Американці хочуть буди впевненими, що президент працює для них, а не використовує своє становище, щоб рвати квіти в чужому садку. Президент, як і дружина цезаря, повинні бути вище підозри.

Голосні критики

Критики Клінтона дуже голосні і це, можливо, найтяжче переживає його донька Челсі, яка вчиться в Стенфордському університеті. Студенти цього університету висловлюють їй свою підтримку.

До кризи, яку переживає Білий Дім, ставляться з увагою в усьому світі. В Іраку одна з газет заявила: щоб відволікати громадськість від скандалу, американський Президент може розпочати військову кампанію. В Англії всі стурбовані тим, що Клінтона можуть примусити зрезигнувати. У Франції не підтримують звинувачень, висунутих проти Президента. В тій країні все було б інакше. У Римі говорять, що Клінтон є нормальним, італійські мужчини його зрозуміють, а жінки осудять.

Покищо в цій справі є ще дуже мало інформацій конкретного порядку. В більшості — це здогади і спекуляції. І це триватиме ще деякий час.

Україна...

(Закінчення зі стор. 1)

кої компанії на території Греції.

За повідомленням української преси, „Аеросвіт" сперечається з державною компанією „Авіалінії України" з приводу того, хто має виплачувати компенсацію. Як-42, який розбився, належав „Авіалініям України". Він підібрав пасажирів боїнга компанії „Аеросвіт", який змушений був приземлитися в Одесі у зв'язку з технічною проблемою.

„Аеросвіт" наполягає на тому, щоб компенсацію родичам загиблих виплатили „Авіалінії України". Державна компанія відмовляється це робити, заявляючи, що рейс і квитки належали „Аеросвітові", а вона лише винаймала літак.

Пластова Станиця в Едмонтоні на порозі свого 50-річчя

Вертеп під час пластової „свічечки".

В неділю, 4-го січня ц. р., о 3-ій год. по полудні в Пластовому Домі, едмонтонська Пластова Станиця офіційно відкрила свій „ювілейний рік" — святкування свого 50-річчя. Біля півтори сотні осіб, членів Пласту, Пласт-Прияту і батьків, зібралося в теплій по-святочному прибраній домівці. Спереду, по правій стороні — різдвяна ялинка, а посередині — святочно застелений стіл, з іконою Божої Матері з Дитятком, дідухом, трисвічником і мискою куті. По боках — довгі ряди юнацтва і новацтва, а там — сеньйорат і батьки та матері. Властиво Станиця зібралася на традиційну вже, бо від 1950 року — „свічечку", духове єднання: „з тими, які відійшли від нас, чи згинули за кращу долю України", з усіми українцями в Україні і в діяспорі, а зокрема і найбільше з усіми пластунками і пластунами в світі, нашою пластовою родиною". Так і промовляли представники трьох уладів — сеньорату, юнацтва і новацтва, засвічуючи згодом свічки на трисвічнику.

Але станичний пл. сен. Радомир Білаш і координаторка святкувань пл. сен. Люба Бойко-Белл використали нагоду і у святочному „наказі" проголосили започаткування золотого ювілею станиці. Пластові гимни, звіт станичному, наказ, а тоді пл. сен. Віра Кунда і станичний пл. сен. Р. Білаш вручили відзначення: св. Юрія в сріблі пл. сен. Михайлові Саваринові, Вічного Вогню в золоті пл. сен. Марії Дитиняк і грамоту заслуги станиці подружжю Анні і Кенові Ілюкам, керівникам Пласт-Прияту. Пл. сен. Еміліянові Грох вручили відзнаку кадри виховників 1-го ступеня. Як і годиться, на честь відзначених щораз лунало ґрімке „СКОБ!"і „Готуйсь!" зібраної пластової братії.

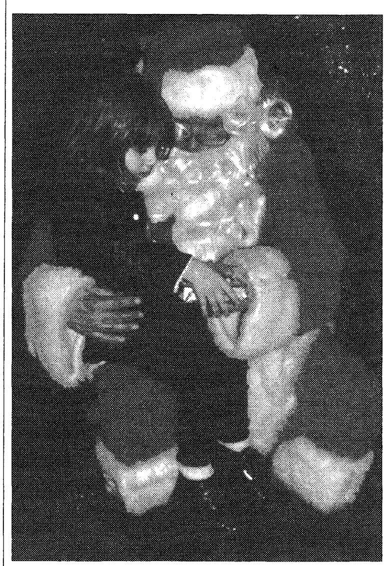
Відтак з колядами виступало новацтво. Родичі з приємністю слухали і подивляли своїх дітей, бо такого „українського оточення" як у Пласті, в канадській українській спільноті чим раз менше. І хоча надворі тиснув мороз, то навіть пісня „Сипле, сипле, сипле сніг" не лякала. З великим захопленням присутні прийняли традиційний різдвяний вертеп, з Іродом, ангелом, пастушками, трьома царями, смертю і страшним чортом. Вертеп чудово приготовило юнацтво під проводом пл. сен. Люби Бойко-Белл. Назагал добра мова, виразна дикція, прямо „артистичні", як на юнацтво, виступи „ведучих" чи дикторів-рецитаторів. Є у Пласті багато талановитих дітей, Богу дякувати.

Найбільш зворушливою однак була таки сама „свічечка", коли від станичного вогонь свічечки помандрував до представників уладів, а далі до всего пластунства і батьків. На залі погашено світло і всі колядували при світлі свічечок! Цього року кутю поблагословив о. д-р Євген Камінський, парох церкви св. Юрія.

Після виступів і колядування заходами Пласт-Прияту відбулося чудове прийняття-перекуска, присутні бажали собі щасливого нового року й веселих свят, розмовляли і аж біля 6-ої год. почали розходитися. Незабутня „свічечка", і добре приготоване започаткування ювілею! Тут також згадаю, що пластова радіопрограма, приготована пл. сен. Марією Дитиняк, два рази була передана, 6-го і 9-го січня, і що станичні колядники, як і кожного року, відвідували людей з колядою під час перших і других свят, а зібрані датки підуть на утримання пл. домівки і працю в новому році, за що велика подяка всіх приятелям Пласту і батькам, які радо наших колядників приймали.

П. Саварин

Св. Миколай відвідує дітей 161-го Відділу УНС

161-ий Відділ УНСоюзу в Ембридж, Па., відсвяткував річну зустріч дітвори із св. Миколаєм. Під час святкування було 25 дітей, які гарно забавлялися. Перекуска була дуже смачна і висвітлено кінофільм. Опісля прибув св. Миколай, який вручив кожній дитині дарунок із цукерків та солодкого. Відділ гордиться тим, що діти є із третього і четвертого покоління — правнуки наших союзових піонерів.

М. Дяківський

ФРАНЦУЗЬКЕ ПРЕСОВЕ АҐЕНТСТВО повідомило, що колишній 61-річний президент Південної Африки, Ф.В. ДеКлерк публічно признався до своєї багаторічної позашлюбної афери зі замужньою жінкою, але категорично заперечив, що це примусило його минулого року залишити політичну арену. Він підкреслив, що ця справа є „типічною людською драмою, котра трапляється у багатьох родинах і в тому немає жодних драматичних скандалів". Він не назвав імени тієї жінки, заявляючи, що не хоче щоб вона була наражена на публічне цькування засобами масової інформації.

Правописна...

(Закінчення зі стор. 2)

Комуністичної партії „повернути українську мову на належне їй місце, де вона буде природно розвиватися", як це недвозначно сказано у комуністичній передвиборчій літературі. Це ще раз підкреслило, що наша мова в небезпеці і потребує захисту на державному рівні.

В кінці конференції голова Резолюційної комісії Іван Ющук зачитав загальні резолюції для ухвалення учасниками й представлення Правописної комісії на розгляд. Деякі пункти викликали дискусію, наприклад, твердження, що традиція — це непридатний критерій у правописних справах, бо, мовляв, „мова знаходиться у постійному динамічному русі". Замість цього було подано чітке окреслення терміну „традиція" в його позитивному розумінні, і резолюцію в цій редакції ухвалили (зміну завдячуємо Ларисі Онишкевич). Були також невдоволені голоси з приводу того, що майже ніхто з конкретних пропозицій не ввійшло до резолюцій. На це відповідь була: конференція мала подати лише загальні напрямні, але якщо хтось бажає подати особисті пропозиції, то може це зробити тепер. Це збентежило присутніх, бо ніхто до цього не був підготовлений, отже тільки одна особа підійшла до предсідника й подала свої зауваги. Виникло питання: чому керівникам секцій відразу не було запропоновано зформулювати поради учасників кожної секції? Правда, тези доповідей були надруковані перед конференцією, і Правописна комісія зможе з ним ознайомитися — адже Жулинський у своєму вступному слові запевнив присутніх, що його комісія „обов'язково врахує" наші пропозиції.

Які будуть практичні висліди конференції — покаже час. На мій погляд, важливо вже те, що нарешті відбулася всеукраїнська конференція, перша від 1927 року з участю представників різних українських земель і навіть з-поза України, конференція, на якій панував дух доброзичливости і взаєморозуміння. Зібралися мовознавці, фахівці, які майже одноголосно висловилися за очищення українського правопису від русифікаційного намулу. Правописна комісія має підстави вважати це за вагомий аргумент на користь правописних змін, і то не лише „косметичних". Актуальність і навіть пекучість мовного питання в сьогоднішній українській дійсності вимагає пильного до нього ставлення збоку українського Уряду, особливо тепер, у передвиборчий час.

У СЕРЕДУ, 28-ГО СІЧНЯ, у першому післявакаційному дні в цьому новому році, Сенат схвалив номінації трьох кандидатів на становища федеральних суддів. Президент Билл Клінтон минулого вівтірка запропонував 12 нових кандидатів, що збільшило б до 54 кількість кандидатів, які очікують на сенатське схвалення. Сьогодні федеральне судівництво нараховує 85 незаповнених місць, а це може погано вплинути на „якість справедливости" в країні. Республіканський сенатор Оррін Геч з Ореґону, котрий є головою Сенатської юридичної комісії підкреслює, що його комісія поступає згідно з правилами, але проблемою починають бути пропоновані кандидатури виключно з демократичного середовища, що і спричинює всякі затримки. Затвердженими федеральними суддями стали: Анн Айкен до Федерального окружного суду в Ореґоні, Ричард Сторі до окружного суду північної Джорджі та Берри Сілверман до Апеляційного суду дев'ятої округи в Сан Франсіско.

Традиційна різдвяна зустріч

У неділю, 11-го січня, союзянки 33-го Відділу провели у своїй домівці традиційну різдвяну зустріч, почесними гостями якої були о. митрат Михайло Ревтюк, о. крилошанин Ярослав Шуст, директорка парафіяльної школи св. Йосафата Сестра Клер, голова УЗО мґр Василь Ліщинецький та інспектор „Рідної Школи" д-р Степан Воляник.

Теплим словом почесних гостей і всіх присутніх привітала голова відділу Міля Русин, відзначивши, що серед союзянок присутні почесні членки СУА: навтомна збирачка української культурної спадщини Ірина Кашубинська і Іванна Вовк, яка продовж 25 років очолює Стипендійну акцію, почесні членки Округи Марія Грушкевич і Іванна Шкаруна, почесні членки відділу Степанія Городиська, Мирослава Грабець, Емілія Воляник та Степанія Вільшанецька. М. Русин підкреслила також глибокий зміст Різдва Христового як свята, яке єднає всіх християн своїми світлими ідеалами, думками про мир, згоду та любов і спрямовує їх на дальшу працю для загального добра і допомогу потребуючим.

Доброю традицією відділу є засвічування свічок під час різдвяних зустрічей в ім'я посвяти для загального добра та світлої пам'яті тих, хто присвятив цій великій справі свою діяльність, а то і все своє життя. Цю традицію дотримано і цього року: М. Русин проголосила, а Іванна Шкарупа, як голова Окружної Управи, запалила свічки. Головна свічка була в пам'ять тих, які на різних етапах історії України віддали своє життя за високу і світлу мету — незалежність України. За неї гинули на полях боїв вояки УПА, учасники різних військових формацій. Цій ідеї присвятили своє життя політв'язні — жертви большевицького режиму. Могилами відважних борців вкрита не лише рідна земля, а й безмежні простори Сибіру. Їхня боротьба не була марною, бо вже сьомий рік Україна прямує нелегким шляхом свого становлення. І, запаливши від головної першу свічку, присутні просили Господа, щоб цей вогонь посвяти незалежній Україні ніколи не згасав, освітлюючи шлях до найскорішого подолання труднощів у справі державного будівництва. Друга свічка запалена у пам'ять невинних жертв Великого голоду 1932-33 років, адже у цьому році сповнюється 65 років з того часу, коли від штучного голоду в Україні загинуло понад сім мільйонів людей. Третя свічка засвічена у пам'ять союзянок, які вже відійшли від нас, серед них і колишня почесна голова СУА св. п. Марія Савчак, яка недавно відійшла від нас. Всі вони залишили після себе добрі справи, як приклад для всіх нас безкорисливої праці на благо інших людей. Світлу пам'ять відійшовших у вічність союзянок присутні вшанували хвилиною мовчанки.

Після молитви, благословення їжі та напитків, проведених о. митратом М. Ревтюком, відбувся обід, приготовлений руками союзянок, а потім була розвагова частина. У віршованій формі Олена Хміляк висловила новорічні побажання присутнім, розповіла про давню традицію української коляди у різдвяний час. І коляда звучала, всі присутні славили в них світлий День народження Христа. Колядки чергувались з віршами, гуморесками, пабажаннями всього найкращого у новому році. М. Русин виконала вірш І. Овечка „І знов Різдво", Люба Боднар — вірші „На новий рік" та „Рецепту на новий рік", віншування Гриця Зозулі прозвучали у виконанні Лукії Гриців, а вірш „Щиглик" розповіла Міра Грабець. З гумором прочитала байки Оксана Келер. Серед присутніх знайшовся і ювілят, день народження і день ангела якого припадали на різдвяний час — д-р С. Воляник. Всі побажали йому доброго здоров'я, а ювілят, в свою чергу, подякував за увагу, а також від імени всіх присутніх — за смачний обід, розповів про ролю жінок в історії України та Америки, побажав союзянкам плідної праці.

На закінчення зустрічі М. Русин подякувала всім союзянкам за добру підготову та її проведення — і тим, хто готував обід, Олені Хміляк — за добре складену розвагову програму, а її виконавцям — за участь. Подяка була і подружжю Василикам та П. Пеньґринові за допомогу, без якої було б важко підготувати все на належному рівні.

На зустрічі було біля 70 осіб.

Ніна Кулакова

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
смерти нашої дорогої і незабутньої ДРУЖИНИ, МАМИ, БАБЦІ І ПРАБАБЦІ

бл. п.

ЕВИ КАЧУР

буде відслужена Заупокійна

СВЯТА ЛІТУРГІЯ

в суботу 7-го лютого 1998 р. о год. 8-ій рано в
катедрі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Про молитви за душу покійної просить
муж МИХАЙЛО з родиною

КОЛЕКТИВ ГЕНЕРАЛЬНОГО КОНСУЛЬСТВА УКРАЇНИ в Чикаґо

висловлює щирі співчуття
амбасадорові України в ЗСА

Юрієві Щербакові

у зв'язку з тяжкою втратою —
смертю його брата

МИКОЛИ.

ВІКТОР КИРИК,
ГЕНЕРАЛЬНИЙ КОНСУЛ

У глибокому смутку повідомляємо, що 29-го січня 1998 р.
відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

бл. п.
адвокат

МИКОЛА СТЕЦЬКІВ

ПАНАХИДА — п'ятниця 30-го січня 1998 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Conroy 21 East 2nd St., Bound Brook, N.J.

СЛУЖБА БОЖА і похорон відбудуться в суботу 31-го січня о год. 9:30 ранку в церкві св. Андрія Первозванного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж., і поховання на цьому ж цвинтарі.

У глибокому смутку залишив:
дружину — МАРТУ
доньку — ІРЕНУ
внучку — МАРТУ
та родину в Україні.

Замість квітів просимо складати пожертви на UNWLA Branch 83, Children of Chornobyl Relief Fund.

Ділимося сумною вісткою, що 21-го січня 1998 р.
по важкій недузі на 84-му році життя відійшла у вічність
наша найдорожча СЕСТРА і ТЕТА

бл. п.

МАРТА ГАПІЙ

СЛУЖБА БОЖА і ПОХОРОН відбулися 24-го січня з української католицької церкви св. Володимира в Ґлен Спей, Н.Й. на тамошній цвинтар.

У глибокому смутку:
брат — ОСИП з дружиною ЯРОСЛАВОЮ
братанок — ІГОР з дружиною КСЕНЕЮ і дітьми
братанниця — БОГДАННА з чоловіком ЛУЇ і дітьми
та сестрінки і сестрінниці в Україні.

Просимо про молитви за спокій душі покійної.

Вічна їй пам'ять!

Замість квітів на могилу, благодійні датки
просимо складати на Товариство Допомоги Сиротам
(М. Йовик) або журнал „Патріярхат".

З діяльности Крайового Патріярхального Т-ва

Початки організованого мирянського патріярхального руху Української Греко-Католицької Церкви в ЗСА сягають 60-их років, після звільнення Митрополита св. п. Йосифа Сліпого з московсько-комуністичних таборів злощасного „ГУЛагу“. Його сміливе, натхненне слово в обороні „Церкви новітніх мучеників“ — УГКЦ на форумі II Ватиканського Собору в Римі, візії повернення належних прав нашій Помісній Церкві, узаконених договором Берестейської унії 1596 року, стала дорогою і напрямними діяльности мирянського патріярхального руху та виявом змагань за розвиток Української Помісної Церкви і завершенням її структури — рідним Патріярхатом.

На сторожі ідей Патріярха Йосифа Сліпого, мирянського патріярхального руху українців-католиків в діяспорі, впродовж більше двадцяти років стоїть журнал „Патріярхат“, що проломлює греблі байдужости серед мирянського люду, стоїть на позиціях єдности Церкви й народу та змагається за визнання Патріярхату Помісній УГКЦеркві.

Патріярхальне Товариство Північної Америки організаційно об'єднує відділи і делеґатури по більших осередках українського поселення і є складовою клітиною Українського Патріярхального Світового Об'єднання (УПСО). На протязі трьох декад ведучи віддану працю для добра своєї Церкви і народу в роках безбожного атеїстичного режиму в Україні, Патріярхальне Т-во несло моральну і матеріяльну поміч підпільній УГКЦеркві в Україні, а з днем її відродження допомагає постійно пожертвами своїх членів-патріотів, мирян і прихильників грошевими пожертвами і релігійною літературою.

В минулих двох роках Крайове Патріярхальне Т-во активно включалося в збіркову акцію розбудови Львівської Богословської Академії, передавши на її потреби 33,000 ам. дол., як також не відмовляється допомагати духовним семінаріям, „Українській Молоді Христові“ в Україні, Патріярший Фонд св. Софії та інші релігійні цілі. Особливу увагу присвячує Крайова Управа Т-ва журналові-місячникові „Патріярхат“.

Поява журналу — це результат відданої, безкорисливої праці головного редактора М. Галіва і довголітнього адміністратора-ентузіяста д-ра Володимира Пушкара. Діяльність Патріярхального Т-ва в ЗСА не обмежується тільки допомоговими акціями нашій Церкви, а провадиться також рядом інформативних релігійно-освітніх доповідей на актуальні теми Церкви, що їх виголошують доповідачі з духовних та мирянських кіл. Також участь членів УПТ в мирянських з'їздах, конференціях є частиною діяльности і живучости цієї організації.

Провід Крайового Патріярхального Т-ва очолює довголітній його голова, відданий ідеї українського греко-католицького Патріярхату, інж. Олександер Пришляк. У зв'язку з недалеким Собором УГКЦеркви, який відбудеться в серпні 1998 року у Львові, Українське Патріярхальне Світове Об'єднання і Крайове Патріярхальне Товариство в ЗСА запланували провести Конференцію Українського Патріярхального Світового Об'єднання і Українського Патріярхального Товариства ЗСА з метою ділової підготови до участи в Другій сесії Патріяршого Собору, темою якого буде: „Роля мирян в УГКЦеркві“, в якому візьмуть участь запрошені делеґати мирян, а 31-го травня відбудеться Загальні збори УПСО. Місце Конференції і З'їзду: ЗСА Ramada Hotel, Route 10, East Hanover, N.J.

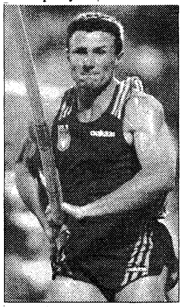
Дальші інформації будуть подані своєчасно в пресі.

Оксана Луцька

Вступайте в члени Українського Народного Союзу!

Сергій Бубка чемпіоном чемпіонів

Згідно з традиційним новорічним опитом журналістів популярної французької газети „ЕКІП“, Сергія Бубку, славного українського легкоатлета в скоку з жердкою, визнали чемпіоном чемпіонів 1997 року. Це визнання

Сергій Бубка

саме французькими фахівцями, де існує відома в Европі школа жердинників, яка випустила таких відомих майстрів в цьому спорті, як Дана Гальфіона — чемпіона Олімпіяди в Атланті, Філіппа Увієна, Террі Вінєлона, рекордсменів світу і Европи та інших. Все таки вони взяли під увагу славного в цьому спорті українця Сергія Бубку — шестиразового чемпіона світу та володаря олімпійської медалі, 35-разового рекордсмена світу. Французькі фахівці ще раз підтвердили незмінність своєї думки, що саме Сергій Бубка є спортовцем число один нашого сторіччя, що було висловлено негайно після його фантастичної перемоги на світовому чемпіонаті в столиці Греції. Атенах.

Андрій Шевченко вибраний найкращим футболістом України

Як повідомляють пресові агентства, цьогорічний традиційний референдум газети „Український Футбол“, проведений серед журналістів, фахівців та любителів цього спорту, найкращим футболістом України 1997 року визнав Андрія Шевченка — снайпера київського „Динамо“ і репрезентації України. Шевченко здобув абсолютну більшість голосів у цих групових опитуваннях.

У зв'язку з недалекими виборами в Україні,

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

до футболу і футболістів залищаються численні політичні партії і угрупування. Свідчить про це і церемонія відзначення Шевченка „Кришталевим м'ячем“, де з'явилося ряд лідерів політичних партій: з НДП ціла делегація на чолі з прем'єр-міністром В. Пустовойтенком, від РУХу — міністер закордонних справ Геннадій Удовенко, від СДПУ — Григорій Суркіз, він, як і більшість футболістів, стали членами цього угрупування. Віталі Шевченка теж Зиновій Кулик — міністер інформації та преси, Іван Федоренко — новий голова Державного Спортового Комітету і ряд інших.

„Кришталевий м'яч“ Андрієві вручив редактор „Молоді України“ та „Українського Футболу“ Володимир Боденчук.

Валерій Лобановський — претендент

Міжнародна Федерація історії і статистики футболу оприлюднила список кандидатів на звання кращого тренера у двох номінаціях — „Кращий тренер збірної“ і „Кращий тренер клюбу“. Критерії, встановлені цією організацією, відзначають, що претендентом може бути тільки той тренер, дружина якого належить до одної з двох категорій. В першу категорію включаються переможці і фіналісти найбільш престижевих континентальних змагань (наприклад, чемпіонат Европи, або Ліґи чемпіонів, як теж переможці інших офіційних турнірів) наприклад, в серіях ігор за Чашу Европи, УЕФА. До другої належать насильніші в рейтінґу ФІФА для збірних і клюбів. Київське „Динамо“ належить до провідних клюбів, тому В. Лобановський включений до числа кандидатів на звання кращого тренера року.

О. Т.

Відійшов у вічність сл. п. Микола Кавка

Щораз частіше, немов лелеки, відлітають у засвіти наші знайомі, друзі, рідні, визначні громадські діячі. І ось 31-го грудня на порозі Нового 1998 року, несподівано на заклик Всевишнього відлетів у вирій бл. п. Микола Кавка. Замкнулася книга його земного життя. Прочитаймо дещо з неї...

Життєвий шлях сл. п. покійного почався в його родинному Синєвіцьку Вижньому, де він провів щасливу молодість. Юнаком з багатьох зацікавлень особливо захопився театральним мистецтвом і активно включився до рядів мандрівних театрів Галичини, а саме Тобілевича, Садовського, Котляревського і ін. З ними перебув до часів воєнної хуртовини. Змушений покинути рідну землю, після довготривалих скитань нарешті осідає з ріднею в Дітройті, де відразу включається в громадську працю. Його життєвий шлях завжди був позначений принципами, набутими ще в родинному домі, а це толерантности, релігійности, пошани до інших, любови до свого народу, прикладного мужа, батька, дідуся та громадянина.

Покійний був непересічною людиною, завжди з доброзичливою усмішкою, з увагою до кожного, знаходив для всіх підбадьорююче і ласкаве слово. Був глибоко віруючою та релігійною людиною, твердого характеру, прямолінійний, працьовитий і понад усе вірним сином України, для якої жив і трудився. Покійний розумів життя, любив його, любив молодь, особливо спортову молодь. Тому крім його активної участі в таких організаціях, як ООЧСУ, АДУК, УККА, Українського Культурного Центру, Кредитівки „Будучність“, Об'єднання Мистців Української Сцени, був довголітнім членом Управи та головою УСТ „Черник“, Дітройт, та Союзу Українсько-Американських Спортових Т-в (СУАСТ). Це організаційна надбудова Українських спортових осередків Дітройту, Клівленду, Чикаго, Міннеаполіс, що дала підставу сучасній Делеґатурі–Захід Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК).

Похоронні відправи відбулися в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремк з участю численних членів дітройтської громади та представників організацій. Чисельна присутність громадян була доказом того, якою пошаною та любов'ю втішався покійний та була виявом вдячности за його громадську працю.

Похований покійний на цвинтарі „Вудленд“ поруч своєї довголітньої подруги життя Марії і їхнього сина Ореста. На тризні, що відбулася в Українському Культурному Центрі, серед чисельних представників організацій від УСТ „Черник“ прощав покійного Михайло Шумило, висловивши співчуття дочці Оксані з ріднею.

Відійшов від нас сл. п. Микола Кавка, одначе пам'ять про нього залишиться світлою та вічною. То ж нехай гостинна американська земля буде йому легкою, нехай сниться йому вільна і незалежна Україна, яку він любив цілим своїм серцем і душею, а цей спомин від усіх його друзів і спортових співпрацівників нехай буде нев'янучою китицею квітів на його свіжу могилу. Вічна йому пам'ять!

Вісті УСЦАК
Фонд відродження спорту в Україні

До останньої проголошеної листи жертводавців у листопаді 1997 року на „Фонд відродження спорту в Україні“ при УСЦАК долучаємо наступних жертводавців: по 200 дол. — Надя і Микола Куниські; по 50 дол. — Стефан Гуран, бл. п. Мирослав Сявавко і Волод. Гиньків; по 25 дол. — Лідія і Володимир Кізима, замість квітів на свіжу могилу бл. п. Стефана Сливки; по 20 дол. — замість квітів на свіжу могилу бл. п. Миколи Кавки, Лідія і Володимир Кізима.

Всім жертводавцям щире спасибі. Рівночасно вітаємо Вас з Новим 1998 роком і бажаємо усім міцного здоров'я, радості і щастя. Просимо пам'ятати, що спортова Україна далі потребує нашої підтримки, особливо в ділянці україномовности. Тому звертаємося до нашої щедрої громади допомогти своїми пожертвами реалізувати ці заходи УСЦАК. Бажаючі в стейті Мишиген можуть складати свої пожертви на спеціяльні конта в б'юрі дітройтських кредитівок: „Самопоміч“ — ч. 7578-28 і „Будучність“ — ч. 5048.

Володимир Кізима

Подяка

Ми часто чуємо вислів: „Світ не без добрих людей“. Люди, які завжди готові відгукнутись на прохання про допомогу, які не тільки співчувають людському терпінню, але й стараються допомогти тим, хто перебуває в біді, заслуговують на повагу до себе і признання.

Християнська чеснота вдячности повинна спонукати щиро виразити сердечні слова подяки тим, хто зробив нам, нашим рідним чи близьким людям добро.

Приблизно рік тому я отримав листа від свого приятеля з Борислава, Україна, який просив допомоги врятувати життя свого п'ятирічного сина Дмитрика, який негайно потребував складну операцію серця. Львівські лікарі-кардіологи признали, що таку складну операцію серця успішно переводять на Заході, а в Україні, на жаль, через відсутність відповідного сучасного медичного обладнання виконати успішно це було б неможливо. В цій справі я звернувся за допомогою та порадою до Лесі Станчак, яка працює у знаному Дитячому шпиталі Бостону. Л. Станчак, яка вже неодноразово допомагала людям з України, яким необхідна була висококваліфікована медична допомога, черговий раз погодилась зробити все можливе, щоб врятувати життя маленького хлопчика. І цим разом наша добродійка полагодила все, щоб Дмитрикові було зроблено операцію безкоштовно в Італії лікарем, яка проходила стажування в Дитячому шпиталі Бостону, де Л. Станчак особисто і запізналась з нею.

Складне хірургічне втручання до серця перейшло успішно і в короткому часі маленький Дмитрик, набравшись сил, зі своєю мамою та лікарем-кардіологом зі Львова, який також був присутнім під час операції, повернулися щасливими до рідного дому в Україні. Родичі Дмитрика, Сергій та Леся Кузиляки, висловлюють свою сердечну подяку та низько вклоняються своїй добродійці Лесі Станчак та лікареві-хірургові з Італії за врятоване життя їхнього синочка.

А від себе особисто я дякую Господові Богові за Його дбайливе Провидіння та Л. Станчак за врятоване ще одне молоде життя української дитини, Слава Господові Богові, честь і хвала людям доброї волі та щирого серця!

О. Ярослав Налисник,
Парафія Христа Царя,
Бостон

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
ПІТТСБУРҐ, ПА.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в суботу 14-го лютого 1998 р. о год. 12-ій пол. в домівці 161-го Відд. УНС

600 Glenwood Ave.,
Ambridge, Pa.

У загальних зборах зобов'язані взяти участь з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати та по два делеґати наступних Відділів:

53, 56, 63, 96, 113, 120, 126, 161, 264, 296, 338, 481

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Уляна Дячук, предсідник УНС
Микола Дяківський, радний

За Управу Округи:
Микола Дяківський, голова

Слава Комічак, секретар (український)
Анжела Гончар секретар (англійський)
Ілля Матіяш, касир

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу
БАЛТИМОР, Мд.

повідомляє, що

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

— відбудуться —

в неділю 15-го лютого 1998 р. о год. 2:00 по пол. в приміщенні дому „Самопоміч“

239 South Broadway, Baltimore, Md. 21231

У загальних зборах зобов'язані взяти участь, з рішаючим правом голосу: Члени Управи Окружного Комітету, Конвенційні Делеґати, та по два делеґати наступних Відділів:

15, 55, 290, 320, 337

Гостей, Членів Українського Народного Союзу радо вітаємо.

У нарадах візьмуть участь:

Аня Дидик-Петренко, заст. предсідника УНС
Евген Іванців, радний УНС

За УПРАВУ ОКРУГИ:
Богдан Ясінський, голова
Остап Зинюк, секретар **Марійка Радь**, касир

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 8-го ЛЮТОГО 1998 р.

Сиракюзи, Н.Й. Річні загальні збори 39-го Відд. відбудуться о год. 2-ій по пол. в приміщенні Українського Народного Дому. Порядок денний: річний звіт 39-го Відд. за 1997 рік, вибір делеґатів на Конвенцію, вибір нової Управи Відділу.

НЕДІЛЯ, 8-го ЛЮТОГО 1998 р.

Лорейн, Огайо. Річні загальні збори Об'єднаних Відд. 233-го і 50-го відбудуться о год. 3-ій по пол. в залі будинку Українського Народного Дому. Проситься всіх членів обох Відділів прибути разом з родинами. Якщо на означений час на збори не прибуде вимагана статутом кількість членів, збори відбудуться 15 хвилин пізніше при будь-якій кількості. Після зборів відбудеться гутірка з перекускою. Степан Гончарик — голова, Мирослав Сілецький — секретар.

• ПРАЦЯ •

• РІЗНЕ •

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻